

2. postaja: Jezus vzame križ na svoje rame

Svetopisemski odlomek oziroma povzetek postaje križevega pota

(za starejše otroke)

V Svetem pismu preberite vrstico: Jn 19,17

ali

(za mlajše otroke)

Vojaki prinesejo križ. Jezus ga sprejme, ne da bi se branil. Za nas ljudi vzame to težko breme na svoje rame.

Spodbuda za premišljevanje

(za starejše otroke)

V življenju je mnogo stvari, ki so nam neprijetne in jih občutimo kot breme. Na primer: učenje, razne obveznosti doma, bolezen, ... Radi bi se jim izognili, jih odložili. Čutimo jih kot breme, kot križ.

Človek, ki nosi križ, navadno počasneje napreduje. Včasih se tudi zgodi, da se pod križem zgrudi in ostane na pol poti do cilja. Ljudje hodijo mimo njega, se ga pogosto izogibajo in tako ostane čisto sam. Lahko ima občutek, da ne more več, da ne more živeti tako, kot bi želel.

Težave in križi spadajo v človekovo življenje. Tudi v Jezusovo. Ob križu, ki ga je sprejel na svoje rame, je doživljal bolečino, nemoč, krutost, nasilje in krivico. Občutil je obup in strah, pa tudi zapuščenost. Zapustili so ga skoraj vsi prijatelji. Tudi mi doživljamo podobne občutke, ob svojih križih. Pri tem nam ob strani stoji Jezus.

Zaradi svojih izkušenj Jezus razume naše trpljenje, naše stiske. S svojim križem je sprejel nase tudi naše križe in naše bolečine.

ali

(za mlajše otroke)

Jezusov križ je težek. Tudi nam je včasih težko, kot da bi nosili križ. Pa ne samo nam. Pomislimo na otroke po svetu, ki so bolni, lačni in osamljeni. Ko vidimo Jezusa s križem, pomislimo, da so na njem vse naše težave in skrbi, vsi naši problemi. Tudi težave drugih ljudi. Zato je Jezusov križ tako težek.

Spodbuda za pogovor (izberite po lastni presoji)

- Katere težave doživljamo v našem vsakdanu? Kaj je moj križ?
- Ali kdaj naložimo križ drugim ljudem? S čim jih obremenjujemo? Sem kdaj jaz križ drugemu?
- Kako naj ravnamo z bremenimi?
- Kako lahko pomagamo prijateljem in sošolcem pri prenašanju njihovih bremen, križev?

Spodbuda za ustvarjanje

- Iz lego kock naredimo križ (lahko vsak svojega). Nato iz papirja izrežemo križ, ki se bo prilegal križu iz lego kock. Nanj napišimo (oz. narišemo) težave in skrbi, ki nas v teh dneh bremenijo. Papirnat križ prilepimo z lepilnim trakom na križ iz lego kock.
- Oblikujemo Jezusovo podobo. Svoj križ naložimo na Jezusove rame in mu dovolimo, da nam ga pomaga nositi.

Spodbuda za molitev

Ko končamo z ustvarjanjem, sedemo za družinsko mizo. Prižgemo svečko in si v tišini ogledamo svoj križ in Jezusa.

- Molitev pričnemo s križem. Eden od staršev ali starejših otrok reče:
2. Postaja: Jezus vzame križ na svoje rame. *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- Vsi skupaj: *ker si s svojim križem svet odrešil.*

- Nato lahko vsak pove kaj o svojem križu in se Jezusu zahvali, da je ob njem. Svoje razmišljanje lahko strne v prošnjo ali zahvalo. V pomoč so lahko spodnji predlogi:
 - o *Jezus Kristus na tvojem križu so naše težave, skrbi problemi, tudi grehi. Hvala ti, ker nas imaš rad in jih nosiš za nas in z nami.*
 - o *Prosimo te za vse ljudi, ki imajo težave. Prosimo te za ...*
 - o *Prosimo te za vse otroke, ki jih nihče ne mara - naj najdejo prijatelje.*
 - o *Pomagaj nam, da ne bomo breme, križ za druge.*

- Molitev zaključimo z očenašem, nato lahko zapojemo postno pesem (npr. Oljska gora) in molimo prošnjo:
Usmili se nas, o Gospod! Usmili se nas.

- Zaključimo s križem.

Literatura:

Josef Braun (2008), Pot križa, Salve.

Cecilija Oblonšek in Mojca Purger (2019), Moj prvi molitveni, Družina.